

Miquel Güell té una llarga singladura en el món professional, coneix molt bé la seva feina i sap com tractar els clients que s'acosten al seu despatx per comentar-li el dia a dia de la seva empresa. Tota una vida dedicada a l'assessorament mereix una ressenya de la seva trajectòria: **"Jo sóc originari de Medinyà, província de Girona. El meu avi i el meu pare havien tirat endavant una fàbrica de mobles per encàrrec i després es van involucrar en un negoci d'envasos, però a mi em va semblar que seria millor fer-me inspector d'Hisenda i em vaig començar a preparar les oposicions."** Però en aquella època imperava el centralisme i era complicat preparar-se lluny de Madrid: **"Faltava molta documentació i no teníem gaires detalls de les proves, per això, amb uns companys, em vaig decidir per anar a veure un catedràtic per tal que ens ajudés."** Davant l'expectativa que passarien uns quants anys abans no es convoquessin aquestes oposicions, **"ens va recomanar que provéssim amb les del Cos de Secretaris, Interventors i Dipositaris de Fons de l'Administració Local, i ens hi vam llençar."** Més de 1.500 persones van competir per les noranta places, i en Miquel va ser dels qui la van obtenir: **"Vaig estudiar dos cursos a l'Escola d'Administració Local, i després em van destinar a Granollers."**

El mateix havia escollit la capital del Vallès Oriental per la seva proximitat amb Barcelona: **"Tenia ganes de continuar estudiant i em va semblar que viure a prop de la Ciutat Comtal m'ho faria més fàcil."** I així va ser, perquè cada tarda en Miquel s'hi desplaçava per seguir cursos de dret mercantil, fiscalitat o qualsevol altra de les matèries que més li interessaven. Això era aproximadament l'any 1960, quan encara no tenia cap intenció de muntar un despatx. **"El que passa és que les coses van anar venint soles. Jo ja sentia una inquietud per una sèrie de matèries en què la gent no creia massa, i per això em vaig anar formant. En aquells moments els empresaris no volien ni sentir parlar de la planificació dels pressupostos ni d'una comptabilitat ben feta; és més, els sabia greu que algú s'interessés per la marxa del seu negoci. Fins que alguns es van començar a trobar amb certs problemes i em van venir a veure."** Sense tenir despatx obert, doncs, en Miquel va atendre els primers clients: **"De mica en mica, va anar venint gent i em vaig veure obligat a posar un despatxet."** També va ser nomenat pels Jutjats de Granollers per actuar com a interventor judicial en suspensions de pagaments, i la seva activitat no s'acabava aquí: **"Paral·lelament a tot això, em van oferir fer classes a l'Escola de Formació Professional de la ciutat, i m'hi vaig engrescar de valent."** Els alumnes estaven encantats amb un professor que els explicava coses tan noves i van començar a demanar-li consells: **"La majoria treballava en diverses empreses de la comarca o a casa, i em van demanar en moltes ocasions que parlés amb els seus caps sobre els temes que els havia comentat a classe."** Així, doncs, es va veure obligat a dedicar cada vegada més hores al petit despatx que mantenia obert a la tarda.

Assessorar, aconsellar, informar, orientar i resoldre problemes són les principals funcions d'un assessor, o almenys així ho entén en Miquel, membre del Col·legi d'Auditors i Censors Jurats de Comptes de Catalunya. **"Crec que sempre he intentat fer aquesta feina tan bé com he sabut, he estat honest i seriós, i això ha fet que els clients em recomanessin a**

altres companys seus. No m'ha interessat mai fer embolics, n'he fugit sempre, perquè penso que el més important és que el client trobi a casa meua la seguretat i la confiança que li fan falta per tirar endavant el negoci que té i resoldre els problemes que l'amoïnen." I això és el que pensa que fan també tots els seus companys de l'Associació d'Assessors Fiscals: **"Considero que per a tots nosaltres és molt important seguir en aquesta línia, no fer coses estranyes, i defensar sempre els interessos dels nostres clients. Volem estalviar-los tot el que puguem d'impostos però, això sí, sempre dins de la legalitat. M'he trobat amb gent que m'ha dit que era massa rigorós, que tenia un amic que pagava menys, però jo sempre els he respost que del que es tracta és de pagar avui el que toca, per no haver de pagar molt més demà a causa d'una sanció i amb uns recàrrecs i interessos molt més alts."**

Després de tants anys al peu del canó, no es peneix d'haver deixat la seva feina a l'Administració per treballar per comte propi: **"Jo tenia un esperit de superació que no trobava en el funcionariat. En aquell moment, els ajuntaments eren una bassa d'oli, no hi havia ni oposició, i això feia que la feina fos molt tranquil·la, potser massa tenint en compte que a mi no m'agradava estar-me quiet."** I recorda aquells anys d'hoste de la Fonda Europa: **"Quan vaig arribar a Granollers i fins que em vaig casar, vaig estar-me a la fonda. Aleshores érem vuit o deu funcionaris els que fèiem vida allà, i recordo com la majoria dedicava les tardes a jugar a cartes i passar-s'ho bé. A mi ja em deien que treballava massa entre les classes a l'escola, el treball i les tardes al despatxet que m'havia muntat."** Aquell petit gabinet que va començar de la mà d'en Miquel ha anat incorporant nous treballadors, entre els quals bona part de la seva família: **"Pocs dies després de casar-nos, la meua esposa Mercè ja s'hi va incorporar. Ella sempre ha tingut un tracte exquisit i els clients n'han estat molt contents."** Des de fa uns anys, però, són també les filles i els gendres els qui hi treballen: **"N'estic molt satisfet, perquè veig que continuen un projecte que jo vaig començar de zero, i que ho fan perquè els agrada, gaudeixen de la feina i això per a mi és fonamental, perquè sempre m'ho he passat molt bé treballant."** I afegeix: **"Potser sí que massa sovint ens emportem els problemes a casa, però la veritat és que lluny de separar-nos, treballar junts ens ha unit."**

Miquel Güell Cotocho sap que l'experiència és fonamental, però no és l'únic que cal per seguir treballant en l'assessorament a empreses: **"Toquem una matèria que es modifica constantment, i això fa que haguem d'estar sempre al dia i no puguem deixar d'estudiar ni un sol moment."** I de ben segur que aquest estudi constant ha estat una de les claus perquè s'hagi mantingut amb un esperit tan jove com el que demostra amb totes les seves paraules: **"No hi ha mai res que em faci ànsia, i procuro mantenir la ment i el cos sempre desperts. Per a això faig molt esport i continuo tan dinàmic com sempre."** Pel que fa al futur de l'economia mundial, es mostra optimista: **"Penso que la globalització frenarà aquelles dents de serra que hi havia, i la prova és que la crisi del petroli del 2000, si hagués passat deu anys abans, hagués estat una gran crisi, i en canvi, es va superar sense massa conseqüències negatives."**



“El més important és que el client trobi la seguretat i la confiança que li fan falta per tirar endavant el negoci que té i resoldre els problemes que l’amoïnen”

Miquel Güell - Granollers (Vallès Oriental)